

Метою дослідження є формування раціональних архітектурно-будівельних рішень житлових будинків з урахуванням сучасних екологічних вимог, спрямованих на поліпшення середовища проживання людини.- узагальнення світового досвіду проектування, будівництва і експлуатації еко-будинку та їх комплексів; - визначення основних вимог до екологічно чистого житла; - класифікація екологічно чистих житлових будинків і їх комплексів за ознаками і критеріями, в найбільшій мірі відображає типологічні характеристики архітектурно-будівельних рішень; - розробку принципів формування архітектурних рішень еко-будинку і принципів формування раціональної архітектурно-планувальної організації житлової середовища з еко-будинками.

Методи дослідження полягають в узагальненні наукових досліджень в галузі містобудування, архітектури будівель і споруд, нормативно-рекомендаційної літератури, застосуванні елементів системного аналізу.

Таким чином концепція подібного житла має на увазі повну зміну стилю життя, звичок і традицій. Всі зміни є позитивними, змінюють світогляд в альтернативу від технократичної цивілізації сторону.

При масовому екологічному будівництві можна досягти більшої ефективності, такої, як:

- збереження природних запасів;
- поліпшення соціального клімату в суспільстві;
- величезна економія при будівництві різних комунікацій (каналізація, водопровід, електрика);
- значне зменшення шкідливих викидів в навколишнє середовище.

ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ

Дворянкіна Р.О.

Наукові керівники – Броннікова С.С., асистент

Коровкіна Г.А., ст. викладач

Будівництво театру розпочалось у червні 1897 року за проектом архітектора Зигмунта Горголевського — автора багатьох монументальних споруд Польщі і Німеччини.

У кінці 70-х років театр закритися на реставрацію. В ньому було зміцнено фундаменти, переплановано підвальні приміщення. Здійснено реконструкцію сценічних механізмів, що дало можливість встановити на сцені 4 плунжери для спорудження декорацій на різних рівнях. Оновлений театр відкрився у 1984 році.

Історія будівництва почалась у 1894 року місто отримало позику у 10 млн крон. З цієї суми 700 тис. планувалось витратити на будівництво театру. Після численних зборів і довгих дискусій для будівництва, зрештою, було обрано площу Голуховських. 12 липня 1895 року був оголошений конкурс із доволі специфічними умовами — проект мав бути виконаний лише «архітекторами польської та руської національності». Журі складалось із 11 членів, серед яких зокрема президент міста Едмунд Мохнацький та 6 архітекторів. На конкурс надійшло лише 2 проекти, які розглядались без розкриття авторства під умовними «гаслами». Першу премію присуджено проекту Зигмунта Горголевського, хоч і з поважними застереженнями щодо переробки. Оскільки Горголевський займав посаду директора Промислової школи у Львові, щоб уникнути звинувачень про зловживання службовим становищем, свій проект він спочатку надіслав у Лейпциг, звідки вже анонімно його переслали до Львова.

На початку будівництва гостро постало питання фундаментів. Через складні геологічні умови випробування ґрунту тривало довго. Точка зору фахівців магістрату, які пропонували будівництво на стрічковому фундаменті, принципово розходила із позицією членів Політехнічного товариства, яке вважало такий спосіб ненадійним і пропонувало два альтернативні проекти фундаментів, що загрожувало підняттям вартості будівництва майже на 25 %. Однак рішення залишались за магістратом, і 5 червня 1897 року було розпочато земляні роботи, а від 21 серпня 1897 — бетонування. Детальний проект фундаменту та керівництво бетонуванням виконав професор Львівської політехніки Ян Богуцький.

Земляні, мулярські, каменярські роботи та бетонування доручено фірмі Івана Левинського, асфальтову гідроізоляцію виконало підприємство Станіслава Лишкевича. Бляхарські роботи виконала львівська фірма Генрика Богдановича, металеві конструкції перекриттів виготовлено на вагонному заводі в Сяноку. Систему вентиляції встановила фірма Johannes Naas із Відня спільно з львів'янином Владиславом Немекшею. Нагляд за роботами здійснював особисто Зигмунт Горголевський. Усе внутрішнє оздоблення також виконано за проектом Горголевського, але тут керівником робіт був Марцелій Гарасимович. Живописні та скульптурні роботи доручено окремо запрошеним митцям, зокрема скульпторам Антонію Попелю, Петрові Війтовичу, Тадеушеві Барончу, Тадеушу Вісньовецькому, Юліушеві Белтовському, Юліанові Марковському.

Уся будівля і зокрема головний фасад має почленований глибоким горизонтальним рустом перший ярус. Три входи влаштовані у ні-

шах. Входи фланкуються тосканськими колонами, також заглибленими у ніші. Портик вінчає утворений гербовими щитами фриз і трикутний, багато декорований скульптурою фронтон. Найбільш декорованою частиною головного фасаду є поле трикутного фронтона, який прикрашений скульптурною композицією Антонія Попеля «Радощі та страждання життя». На краях фронтона розміщені дві бронзові скульптурні групи з крилатими символічними постатями. Зліва — «Комедія і драма», справа — «Музика». На вершині — статуя «Слави» з позолоченою пальмовою гілкою. Під фронтоном проходить фриз із гербових щитів з прізвищами відомих польських акторів. Між статуями муз розміщено барельєфи міфологічної тематики. В архівольтах арок лоджії знаходяться алегоричні фігури. Замкові камені арок виконані у вигляді голів левів.

На краях другого ярусу головного фасаду в півциркульних, завершених конхами нішах встановлено дві триметрові сидячі алегоричні статуї з полянського пісковика. Зліва жінка з маскою уособлює Комедію, справа жінка з ножом — Трагедію. Дах театру двосхилий, над сценою влаштовано чотирикутний у плані купол. Наріжні вежечки купола — це замасковані вихідні вентиляційні отвори. Масивні обеліски тильного фасаду — замасковані комини.

Оперний театр у Львові побудували за три роки і відкрили у 1900 році. Опера виконана у поєднанні стилів ренесансу та бароко. Прикрашена багатьма статуями, за що вважається будівлею з найбільшою кількістю фігур людей зображених на фасаді. Театр вміщає у себе 1800 людей.

ЯПОНСЬКИЙ ВПЛИВ У СУЧАСНИХ ІНТЕР'ЄРАХ

Кахикало А.А.

Наукові керівники – Броннікова С.С., асистент

Коровкіна Г.А., ст. викладач

У сучасній Європі постійно росте інтерес до східної культури. Більш того, на Заході зараз дуже модно все, що має відношення до Сходу. Особливо жителів сучасних мегаполісів приваблює Японія – самобутня, таємнича країна, багатівікові традиції якої стикаються з останнім словом прогресу.

Оформлення сучасного інтер'єру в японському стилі набирає популярність. Багатьом доводиться до душі його простота, елегантність, функціональність, а також незвичні рішення звичних задач. Крім того, японський інтер'єр захищає людину від негод зовнішнього світу: закриєш двері – і всі неприємності залишаться зовні.